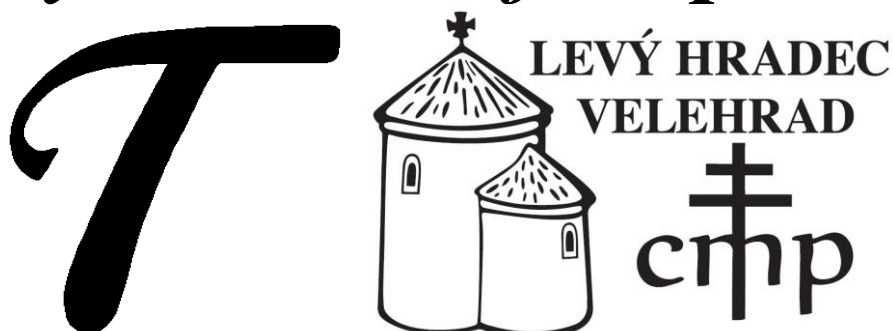

Cyrlometodějská pout'

Historie Cyrlometodějských poutí (1982–2019)

Jak CMP začala

V roce 1981 byl otec kardinál Tomášek na jedné z nesčetných návštěv v Římě, kterých využíval i k návštěvě vatikánského rozhlasu, neboť jedině tímto prostřednictvím k nám mohl promluvit. Tenkrát nás vyzval, abychom putovali na místa spojená s cyrilometodějskou tradicí: Velehrad – Levý Hradec – Řím. Když se vrátil, navštívilo ho několik nás františkánských terciářů a přednesli mu následující návrh: Řím je pro nás zatím nedostupný (začínali jsme v době reálného socialismu), ale obě další místa, Velehrad a Levý Hradec, spojíme jednou poutí o jedenácti etapách (330–340 km, tj. průměr 30 km na etapu). Vyjdeme v únoru z Levého Hradce a každý měsíc ujdeme dvě (v květnu tři) etapy, tak abychom před 5. červencem byli na Velehradě. Otec kardinál souhlasil a doporučil nám pout' začít vždy mezi 14. únorem (úmrtní den sv. Cyrila) a 19. únorem (den, kdy na Levém Hradci byl zvolen sv. Vojtěch za prvního českého biskupa).

Poznámka: Velehrad není třeba představovat, ale je vhodné podat informaci o Levém Hradci: zde vznikla česká církev (UBI CHRISTIANITAS INCEPTA EST) kolem prvního křesťanského kostelíka v Čechách – rotundy sv. Klimenta, jehož ostatky přinesli právě sv. Cyril a Metoděj. Asi v roce 874 byl na Levý Hradec poslán z Velké Moravy kněz a misionář Kaich, který možná právě zde pokřtil kněžnu Ludmilu.

Vše začalo takto: V pátek odpoledne 19. února 1982 přesně v den 1000letého výročí, kdy byl právě na Levém Hradci zvolen svatý Vojtěch pražským biskupem, sloužil zde otec kardinál František Tomášek slavnou mši svatou. Koncelebroval kanovník (pozdější biskup) Jan Lebeda a 25 kněží. A mezi četnými účastníky jsme byli také my, první poutníci na Velehrad. Měli jsme i speciální poutnické vybavení: tzv. archu (tj. tlumok s Písmem svatým a cihlou, do které je vyryto C+M+P 1+9+8+2). Po mši svaté asi v 18 hod. nás vyšlo šest poutníků od kostela sv. Klimenta na první pout' do Roztok a potom přes Prahu až do Písnice (Celkem etapa měřila 25 km). Od této první etapy vedeme evidenci a dokumentaci každého ročníku v poutnické kronice. Dokumentace se skládá z podpisů účastníků, stručné informace o průběhu cesty včetně ujítených kilometrů a fotografie. Na začátku této naší tradice u první etapy prvního ročníku je zapsáno motto: „Raduj se v Pánu. Svou cestu svěř Pánu, v Něho důvěřuj a dá ti, po čem touží tvé srdce...“ A my jsme v té době především toužili po svobodě pro církev i naši vlast a za to se i na každé etapě modlili.

Druhý den (v sobotu) jsme putovali 19 km do Velkých Popovic. Zde v kostele Panny Marie Sněžné jsme byli v neděli na mši svaté a odtud pokračovali k Sázavě a v dalších etapách Posázavím až do Žďáru nad Sázavou a potom do Tišnova, kde se k nám přidali další poutníci.

Dále přes Jedovnice, kde byl kaplanem P. J. Peňaz) a Buchlovické vrchy na Velehrad, kam jsme došli opět v počtu šesti po jedenácti etapách (celkem 341 km).

O této pouti jsme předem informovali naše přátele na severní Moravě. Přidali se s vlastním nápadem: vyjdeme také v únoru, ale z místa narození současného – a tehdy jediného – českého biskupa, otce Tomáška, ze Studénky, a budeme dodržovat stejný program. V dalších letech se pak vycházelo ze Španělské kaple v Novém Jičíně.

Na závěr jsme se sešli společně obě poutní větve (česká i moravská) v neděli 27. června v 10 hod ve velehradské bazilice na mši svaté. Po mši sv. jsme se společně pomodlili desátek růžence v kapli u hrobu arcibiskupa A. C. Stojana a vyfotografovali se společně u sochy Božského srdce Páně před bazilikou – a tuto tradici dodržujeme dodnes.

Jak CMP pokračovala

A obdobně jsme vyšli v následujících letech – pokaždé po jiné trase. Otec kardinál Tomášek nás poutníky každý rok přijal v arcibiskupském paláci, poděkoval nám za naši angažovanost a požehnal do dalšího ročníku. Také nám schvaloval naše duchovní témata a zpravidla nám také poslal svůj list, který jsme četli na Levém Hradci i na Velehradě při závěrečném setkání u hrobu arcibiskupa A.C. Stojana. CMP byla však i jako „seznamka“ neboť na tyto poutě chodilo z různých míst i mnoho mladých. A tak jsme přispěli i k založení dalších poutnických rodin.

Nejvíce poutníků na obou trasách chodilo v osmdesátých letech. Vrcholem všech těchto poutí byla velká **pout' do Říma na svatořečení Anežky České** v listopadu 1989, kterou organizoval poutní výbor, vzniklý na Cyrilometodějských poutích. Také program na cestě do Říma i zpět – tři růžence a jejich úmysly i další rozjímaní a modlitby byly plně přejaty. Tak jsme se dožili i toho třetího poutního místa, o kterém hovořil otec kardinál Tomášek.

I v následujících letech putování z Levého Hradce na Velehrad vše pokračovalo a pout' bylo možno zveřejňovat.

V minulém století se chodilo s přibývajícím množstvím poutníků (od deseti až k šedesáti). Každý rok se chodilo od února do června; vždy jedna dvoudenní (někdy i třídnenní) etapa za měsíc, a každý den cca 20–35 km. Celkem se k Velehradu proputovalo 340–360 km.

V roce 2002 pak došlo k „reorganizaci“ CMP: Po dohodě s P. J. Peňazem jsme závěrečné (moravské) etapy pouti přesunuli na srpen, tak že na Velehrad připutujeme vždy v sobotu po 20. srpnu společně se stovkami účastníků různých větví moravské pouti na Velehrad. Naopak řada účastníků z Moravy se zúčastňuje zahájení CMP na Levém Hradci. V posledních letech chodíme v počtu 20–25 poutníků.

Celkem jsme tedy za uplynulá léta proputovali z Levého Hradce na Velehrad 13 000 km. A pokud bychom to chtěli přepočítat na kilometry prochozené jednotlivými poutníky „osobokilometry“, jak jsme tomu říkali, dá se uvažovat o tom, že máme našlapáno více než 150 000 kilometrů.

Putuje se za každého počasí, protože podle sv. Františka je počasí vždycky krásné i když pokaždé jiné. Během cesty přijímáme mnoho darů od Pána – především můžeme chválit jeho dílo – přírodu, kterou kolem sebe vidíme a procházíme. Zakoušíme společenství i přátelství, které mezi poutníky z různých míst naší vlasti vzniká, a také vzájemnou pomoc. Často i krásná setkání s místními farníky na místech, kde se zastavujeme, nebo přespáváme (při dvoudenních etapách). Na vlastní oči můžeme vidět stav kostelů a farností v Čechách a na Moravě, což je i podnětem k dalším modlitbám.

CMP a cyrilometodějské tradice

Její význam a spojení s ní si uvědomujeme od prvních ročníků poutí. Takto jsme to popsali na začátku a oslovuje nás to i dnes:

- V plnosti času IX. století přinesli soluňští bratři sv. Cyril a Metoděj národům východní Evropy, tj. především Slovanům „světlo víry pravé“ – evangelium – Krista. Zároveň však vytvořili most mezi východem a západem a za třetí vychovávali další služebníky Kristovy a starali se tak o to, aby víra přecházela z pokolení na pokolení.

Cyrilometodějská tradice, resp. myšlenka nikdy nevyhasla. Někdy vzplanula více – jako za otce vlasti Karla IV, jindy jen doutnala, ale znovu se rozhořela. Nebyla jen výsadou českého a slovenského národa, ale dalších slovanských národů. Většinou jí však každý národ pěstoval po svém – víceméně individuálně. I když vydala své plody na příklad uniatské hnutí, rozhořela se naplno až ve XX. století. Nejdříve nesměle. Ale po druhém vatikánském koncilu naplno. Jejími hlavními plody jsou: ekumenické hnutí a služby Boží v národních jazycích.

- Dalším krokem bylo vyhlášení sv. Cyrila a Metoděje spolupatrony Evropy apoštolským listem „Egregie virtutis“ 31. XII. 1980 – vždyť na Petrově stolci byl Jan Pavel II. – Slovan.
- Význam cyrilometodějské myšlenky v plnosti času, když jsme začali pořádat tyto poutě (tj. na konci XX. století), ale i dnes:

1/ aby v naší zemi – v této době byla rodným jazykem vzdávána čest Bohu a přinášena mu oběť,

2/ aby bylo vnášeno světlo víry do našich rodin, škol i pracovišť,

3/ abychom žili slova evangelia v každodenním životě,

4/ abychom si v našem národě vyprošovali kněžská a misijní povolání,

5/ abychom si uvědomovali, že problémy slovanských národů a národů, východní Evropy jsou i v současné době obdobné a že je třeba řešit je v jednotě mezi sebou a v jednotě s Kristem,

6/ aby v duchu cyrilometodějské myšlenky tato společnost byla naplněna touhou po míru a zejména po spolupráci mezi východem a západem.

Proto přinášíme ke cti sv. Cyrila a Metoděje a za rozšíření cyrilometodějské myšlenky u nás v Evropě i ve světě touto poutí oběti:

- námahy /tj. vzdát se lenosti/,
- času /obětovat 10–12 dní v roce na tento úmysl bez jakýchkoliv ale,
- finanční /úhrada cestovních výloh/.

Proto se pod ochranou sv. Cyrila a Metoděje i dalších významných světců, sv. Vojtěcha patrona pražské arcidiecéze a sv. Františka z Assisi a zejména naší ochránkyně Panny Marie každoročně vydáváme na pouť z Levého Hradce na Velehrad.

Možnost účasti na CMP

- 1) Přímá – tj. putování buď na celé pouti nebo jen na některých etapách.
- 2) Duchovní – tj. spoluúčast v den pouti za předpokladu, že účastník bude vše, tj. modlitby (mši sv.), utrpení, práci, obětovat na úmysly etapy CMP, a že se tento den bude modlit celý růženec na konkrétní úmysly, a že si v tento den přečte alespoň část z Písma svatého Starého nebo Nového Zákona.
- 3) Finanční a hmotná – tj. že podpoří potřeby církve nebo přímo i poutníků svou prací, službou, pohoštěním, finančně apod.

Denní program pouti

Radostný růženec za církve v naší vlasti – na úmysl otce kardinála a ostatních ordinářů.

Růženec světla za mír a za Evropu (zavedeno až v posledních letech)

Ve 12 hod Anděl Páně.

Bolestný růženec na úmysl jednotlivých poutníků /za sebe, naše rodiny a přátele/

Slavný růženec na úmysl sv. Otce (občas se modlíme i latinsky).

Technická poznámka: Úvod k prvnímu růženci „Věřím v Boha“ atd. se modlíme vždy všichni účastníci společně pokud možno ještě před vyjitím z kostela, ostatní „po pěti“ poutnicích – je to praktické a mobilní (za socialismu bylo i bezpečnější).

Následuje modlitba z liturgie o svátku sv. Cyrila a Metoděje:

- „Bože, tys poslal našim předkům svatého Cyrila a Metoděje, aby jim hlásali evangelium slovanským jazykem. Dej, ať i my přijímáme s radostí tvé poselství, řídíme se jím ve svém životě a na jejich přímluvu ať jsme všichni spojeni v jednotě víry a lásky. Amen“

Při dvou a vícedenních etapách společná ranní a večerní modlitba (dle možnosti z breviáře). A podle možnosti i mše svatá (v neděli zpravidla na začátku etapy).

Dodatek: Tento program i ostatní texty schválil pan kardinál a předal nám osobně grafický list se všemi třemi spolupatrony Evropy a vlastnoručně tam připsal věnování: „K další cestě ve šlépějích sv. Cyrila a Metoděje žehná Frant. kard. Tomášek

Pozvánka

Srdečně zveme všechny především na úvodní etapu z Levého Hradce, kde se nás schází okolo 70. Zpravidla putujeme vždy o třetím víkend v měsíci. Není třeba se zúčastnit všech etap. Je možné se přidat třeba jen na jednu nebo dvě etapy, nebo jen na jejich části. Každý si vezme na pouť své úmysly a trápení, které může při „modlitbě pohybem“ svěřit Pánu. Kdo chce, putuje jako výraz svého pokání nebo ochoty k obrácení. Je to radostné pokání, které konáme z lásky k Bohu, je to určitý způsob meditace, kdy namáháme tělo, aby Bůh mohl oslovit otevřenou duši, která se odváží vykročit ze stereotypu všedních dnů na pěší pouť. Takto – pěšky – chodili po světě i první františkáni, takto chodili první misionáři, takto chodili první křesťané, i naši předkové. Jako oni chodíme kolem kapliček, Božích muk a křížků, od města k městu, od vesnice k vesnici, od kostela ke kostelu.

Kontakty na organizátory pouti:

Libor Gottfried: 739 389 158 e-mail: L.Gottfried@seznam.cz

František Reichel: 725 939 385 e-mail: f.reichel@volny.cz

Uršula Janků: 731 604 392 e – mail: Ursula.Janku@seznam.cz

nebo pevná linka: 286 891 447

Aktuální informace najdete na internetu: www.poutnik-jan.cz nebo www.sfr.cz